

עידן הפגיעות

התקבל בתקשור שנערך בתל אביב ב-23.10.21

אם כך, שלום.

אם כך, אנו מתחילים מפגש נוסף, בדרך זו, באמצעי זה, לתאר מעט מהמתרחש - מה קורה בזמן זה בעולם של בני האדם ולאן נושבת הרוח.

מה קורה כאשר בני אדם מבקשים להסית באופן יזום את הרוח, כך שהיא תנשוב לכיוון אחר? מה קורה כאשר בני אדם מבקשים להתעלות מעל חלקים שלא ניתן להתעלות מעליהם? מה קורה כאשר בני אדם מבקשים להיות אחרת מכפי שהם?

ישנם רצונות שונים לאותו 'אחר' שבני אדם מבקשים להיות, לאותה 'אחרת', בהחלט. תשובות שונות בני אדם יתנו לשאלה 'מי אתה רוצה להיות, מה אתה רוצה לשנות?'. אך אנו יכולים לומר כי מנקודת המבט שלנו ישנה איכות מסוימת שמרבית בני האדם מבקשים להתעלות מעליה, מבקשים להשתחרר ממנה, כמו מבקשים להשתחרר מעול שבני אדם נושאים על עצמם.

בני אדם מבקשים להשתחרר מהפגיעות. הם מבקשים להיות בלעדיה, מבקשים ליצור לעצמם כוח וחוזק. יש שיגידו מבקשים ליצור לעצמם עוצמה, כך שלא תהיה פגיעות, לא תהיה אפשרות להיפגע, לא תהיה רגישות, לא תהיה יכולת לחוש, ולא תהיה סכנה של פגיעה.

בני אדם לרוב רואים פגיעות כזו המביאה איתה סכנה של פגיעה. הם אינם מזיהים את העובדה הפשוטה שפגיעות קשורה ברגישות, היא קשורה ביכולת לחוש ולהרגיש את האופן שבו הכול פועם, שכן הכול, אפשר לומר, הוא פגיע, גם אם הוא חזק עד מאוד.

אתם עשויים לראות זאת בעולם בו אתם חיים - גם הדברים החזקים ביותר, היציבים ביותר, יכולים להשתנות. הטבע עשוי להיראות יציב ובלתי משתנה ובו זמנית הוא יכול להשתנות בקלות ובמהירות. מה שהיה חזק יכול להתפרק בבת אחת, לפעמים ללא התראה מוקדמת. בני אדם מזיהים זאת ומבקשים להתעלות מעל זה. כלומר, ליצור מציאות של יציבות, של ביטחון, שאין בה אפשרות להיפגע, שבה אי אפשר לחוש ולהתמודד עם סכנה. אך בדרך בני אדם מוותרים על רגישות, הם מוותרים על היכולת לחוש ולהרגיש, הם מוותרים על היכולת להתחבר.

במובנים רבים מאוד, בני אדם מוותרים באופן הזה גם על היכולת ליהנות, ליהנות ממה שהחיים בגוף מביאים איתם. ישנם דברים רבים ליהנות מהם, אך כאשר בני אדם עסוקים בלהשתחרר מפגיעות, הם הופכים להיות לעתים

לוחמניים, לעתים מנותקים, לעתים מסוגרים, וכך הם אינם יכולים ליהנות כפי שניתן ליהנות.

מה שאנו מתארים הוא איננו חדש. אפשר לומר כי המאבק של בני האדם עם פגיעות מלווה את ההתפתחות של בני האדם לאורך כל ההיסטוריה שלכם, וגם בהיסטוריות שקדמו להיסטוריה שלכם. בני אדם תמיד מחפשים כיצד לבצר את עצמם, לחזק את עצמם באופן שהפגיעות תוסתר והפגיעה לא תתממש. ככל שהעידנים מתחלפים והיכולות מתפתחות, כך האמצעים והדרכים, שבעזרתם אתם מבקשים להסתיר פגיעות, מתפתחים גם הם. הכול משתנה והכול מתפתח, כך גם אמצעי ההגנה והשליטה, האמצעים שבעזרתם אתם מבקשים להרחיק מעל עצמכם כל סכנה.

עידן חדש של האנושות

אתם נמצאים בזמן משמעותי בהתפתחות. אפשר לומר כי זה עוד עידן אחד מיני עידנים רבים, שמהווים את ההיסטוריה של בני האדם, אך אין זה כך במדויק. העידן הזה שבו אתם נמצאים, זה אשר החל לקראת סופה של שנת 2012 בספירה שלכם, הוא עידן בעל חשיבות רבה.

עידן זה מאפשר התרחבות ויצירה מחודשת של חיבורים, שחלקם מעולם לא התקיימו בעולם פיזי זה. אפשר בהחלט לומר כי האנושות יכולה לעלות דרגה, אם כי זה איננו לינארי. כלומר, אתם אינכם הופכים להיות טובים יותר, אבל בהחלט מחוברים יותר, בהחלט, לעצמכם וזה לזו בתוך עולם זה, וגם לעולמות אחרים. אתם יכולים להיות יותר מחוברים לפן האלוהי שבתוכם ולהבין ברובד עמוק יותר מה זה אומר יצירת מציאות וכיצד אתם יכולים, הלכה למעשה, לשחק עם הכול.

כדי שזה יקרה, כדי שהפוטנציאל של העידן הזה יתממש והתהליך ימשיך ויתקדם, בני אדם צריכים לעבור שינויים שונים. על אחד מהם אנו מבקשים לדבר במפגש זה, והוא קשור, כפי שכבר הסברנו, בפגיעות.

להרפות ממעטה ההגנה

כדי להתחבר עליכם לחזור אל הפגיעות. עליכם לחזור להרגיש ולחוש ולהיות רגישים ולחוות את הפגיעות, כדי ליצור חיבור. לעתים אתם נדרשים, כתוצאה מזה, לוותר על מערכי הגנה והתגוננות, ועל פניו לשים את עצמכם במצבי סכנה שאתם משתדלים להימנע מהם ככל האפשר.

ההשתדלות הזו עוברת מדור לדור. היא לא החלה רק בתקופת חייכם. אתם מושפעים מהאופן שבו דורות רבים של בני אדם למדו להגן על עצמם. אתם לעתים נושאים זיכרונות מחיים קודמים שלכם, אבל תמיד אתם מחוברים לשושלות שלכם בקשרים אנרגטיים, אשר מביאים ומאפשרים תנועה של תפישות מהקודם לעכשוי.

זה אתגר, משום שעליכם להסכים, בניגוד ללמידה שהתרחשה דורות על דורות, לשים את עצמכם במצב שזכור כמצב שמביא לפגיעה, מביא למלחמה, לאסון כזה או אחר, למאבק, הוא מביא להרס, הוא מביא לפגיעה, הוא מביא למוות, הוא מביא לעתים להשמדה, להכחדה.

צורות שונות של פגיעה עשויות, כביכול, להפוך להיות אפשריות מחדש, אם אתם מסירים מעטה של הגנה ומוכנים להתחבר לפגיעות.

זה איננו באמת כך, משום שאתם אינכם באמת שמים את עצמכם מחדש במצב של סכנה, אבל התפיסה שמניעה את כל זה, הפחד והזיכרונות, כל אלה אומרים: אם תרפו מהגנה אז אתם עשויים לשים את עצמכם במצב מסוכן עד מאוד.

הפגיעות של הקורונה

זה מה שקורה בזמן הזה לבני אדם: אתם עומדים בתוך מציאות, חיים בתוך מציאות, שמחברת אתכם בדרך, שלא תכננתם ולא צפיתם, לפגיעות. מגיע וירוס שאתם לא מצליחים לשלוט בו, והופך אתכם מחדש לפגיעים. הוא מביא איתו בעוצמה רבה גם את הסכנה של הפגיעה, ולכן מניע מערך שליטה שלם שמטרתו היא להגן.

מנגנוני הגנה עתיקים ועמוקים נכנסו לפעולה. בני אדם עושים את כל מה שהם יכולים כדי להימנע מפגיעה, לא פעם מבלי להבין שאתם ממשיכים לפגוע בעודכם מנסים להימנע מפגיעה, וכך אתם נמצאים בתוך תסבוכת.

בכל אמצעי שבו תשתמשו, כל עוד המטרה היא להגן על עצמכם מפני פגיעה, אתם יוצרים פגיעה. ישנן תופעות לוואי, לא רק לחיסון או לתרופה, אלא גם לאמצעים השונים שבעזרתם בני אדם מבקשים ליצור הגנה. תופעות לוואי, כלומר יש מי שנפגע כשהמטרה היא להימנע מפגיעה.

בני אדם רבים אומרים בתגובה לזה שזה לא הגיוני לא לעשות כלום, משום שלא לעשות כלום גם יביא לפגיעה. בני אדם רבים מאמינים שעליהם לבחור בין סוגים של פגיעה - איזה פגיעה עדיף, וזאת משום שבני אדם בטוחים עד מאוד שישנה ותהיה פגיעה.

אנו בהחלט מסכימים עם העובדה שהווירוס משפיע. הוא אכן פוגע בבני אדם. לא בכולם, אך בני אדם מסוימים נפגעים ממנו בהחלט, ויש כאלה שלא. יש כאלה שמושפעים אך לא נפגעים, ויש כאלו אשר נפגעים, בהחלט. יש כאלו שהווירוס מהווה עבורם אמצעי לעזוב את הגוף, ולעבור לשלב חדש בדרך שלהם. גם זה קורה, בהחלט. אבל אנו גם יכולים לומר שהניסיונות של בני האדם להגן על עצמם מפני פגיעה לא יכולים להיות ללא פגיעה. זה איננו

אפשרי, משום שאתם מנוהלים מתוך פחד וזיכרון של פגיעות מהעבר, מהשולות שלכם, ואתם אינכם יכולים ליצור מתוך זה פתרון אלגנטי.

משום כך, לכל חיסון או לכל תרופה יהיו תופעות לוואי, וזה לא יכול להשתנות, משום שהתודעה המשותפת של בני האדם עדיין נמצאת בתוך דואליות, בהחלט.

עם זאת, העובדה שהתודעה המשותפת היא דואלית אינה אומרת שהיא אינה יכולה להשתנות, ואין זה אומר שעליכם להישאר מתמודדים עם מה שאתם מתמודדים איתו עד לקץ כל הימים, בהחלט לא. זה שלב בדרך, לא יותר מכך.

להתמודד עם הפגיעות

במקום לחשוב על העתיד ולשקוע בייאוש, אנו מציעים כי תחזרו אל ההווה, תחזרו ללמוד, משום שאלו המיואשים לכאורה, יודעים אבל גם מיואשים, עשויים למצוא את עצמם בורחים מהתמודדות. מהי ההתמודדות? ההתמודדות היא הפגיעות, וכולכם חווים אותה בעוצמה רבה.

בין אם דרך פחד של בריאות, בין אם פחד כלכלי, בין אם במערכות היחסים השונות, ביציבות של המציאות שהכרתם, כל בני האדם חווים את הפגיעות שלהם בעוצמה רבה. בני האדם מפחדים מזה, ומשום כך ישנו כעס רב ויותר מאבקים בין אנשים אשר מנסים לשלוט זה בזה. לשלוט בבחירות, בהתנהגות האחד של השני, כל זאת כדי ליצור מחדש תחושה של יציבות אשר תביא, לפי התפיסה שלכם, למוגנות.

ליצור מוגנות פנימית

המוגנות שאתם יכולים לשאוף אליה לא תבוא מיציבות של המציאות החיצונית. אתם אינכם יכולים לצפות שהמציאות החיצונית תהיה יציבה ולא תהיה בה תנועה. לא רק משום ההתמודדות עם וירוס, אלא גם משום שהחיים שלכם הם רצופי שינוי בכל מקרה. השילוב של כל זה ביחד אינו יכול ליצור עתיד שבו הדברים יציבים.

את התחושה של המוגנות, את התחושה של הביטחון, אתם יכולים לחזור וליצור או לחזק בתוך עצמכם, מתוך עצמכם ולא מהחוץ. לא מכך שבני אדם יחשבו כמוכם או יתנהגו כמוכם או ירצו כמוכם, בהחלט לא. אתם לא תקבלו אותה מתוך זה שהממשלה תקבל החלטות מסוימות והדברים יתנהלו בדרך מסוימת, בהחלט לא. המוגנות לא תבוא מתוך זה שהעולם יהיה כפי שאתם רוצים.

המוגנות תבוא מתוך ההסכמה לפגיעות, להרגיש את הפגיעות ולהיות בה, לאמץ את הטבע שלכם כבני אדם ולהתיידד איתו מחדש.

בחיפוש אחר מוגנות, בני אדם מנסים להתעלות מעל הטבע שלהם, מעל הפגיעות, וזה איננו מצליח. הניסיון הזה יוצר תסבוכות במהירות רבה מאוד, וכל ניסיון של בני אדם לצאת מזה יוצר בור עמוק יותר.

אנו מציעים שתפסיקו לנסות לצאת מהבור ותסכימו לפגיעות. הפגיעות נוכחת כאשר אתם מרגישים, היא נוכחת כאשר אתם מחוברים לגוף, הפגיעות נוכחת כאשר אתם מפעילים את מה שאתם מגדירים כחוושים על-חושיים. גם שם ישנה פגיעות.

הפגיעות נמצאת כאשר בני אדם אינם זהים לכם והם אינם בהכרח חושבים או מתנהגים כמוכם. בהבדלים שיש בין בני האדם קיימת פגיעות.

שימו לב באילו אמצעים אתם ואחרים מנסים להשתמש כדי לטשטש את הפגיעות ולצאת ממנה. כמה ויכוחים, כמה מריבות, כמה מאבקים, כמה מלחמות נולדים מתוך זה.

אנו מציעים לכם לחזור להתיידד עם הפגיעות ולא לעסוק בעובדה שמרבית בני האדם ימשיכו לנסות לצאת מהפגיעות, ולכאורה בגללם אתם מתמודדים עם מציאות יותר קשה. גם זה הוא דרך לא להתמודד עם מה שיש להתמודד איתו. ייאוש, בהקשר הזה, איננו מהווה הכרה במציאות, אלא ניסיון לברוח ממנה. לכל בני האדם, ללא יוצא מן הכלל, ישנו שיעור חשוב מאוד בהתמודדות עם פגיעות, בהסכמה לפגיעות ובצורך לרפא זיכרונות אשר אתם נושאים בתוכם של אירועים שאתם לא יודעים שקרו, של פחדים שהתגבשו והתעצבו לפני דורות רבים, וגם זיכרונות של חוויות שאתם חוויתם בחיים האלו ולעתים גם בחיים אחרים.

חזרו להעמיק את הריפוי והסכימו להתיידד עם פגיעות. שימו לב כיצד אתם מנסים לטשטש אותה, ולאט לאט למדו להיות בתוך הפגיעות. חזרו להיות פגיעים מחדש כדי לגלות את החיבור שנוצר מתוך הפגיעות, את העוצמה שנוולדת מתוך זה. לא כזו שמגנה על הפגיעות, אלא עוצמה של האלוהי, אשר יכולה להתגלות רק כאשר הפגיעות של האנושי מקבלת מקום.

זה השיעור, לא היחיד, אך אחד החשובים של בני האדם. אנו מוסרים את הדברים הללו כדי לעודד אתכם להעמיק בשיעור זה, להסכים לפגיעות, לרפא את הפחד מפגיעה, את הזיכרונות של הפגיעה, כדי לגלות מהי מוגנות באופן חדש לגמרי.

אלו הן המילים שלנו לפעם זו.

שמחנו,
אם כך שלום.

טוהר.